Lieta Nr.C26117615

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā: tiesnesis D.Zamjatins
ar sekretāri I.Muhambergu
piedaloties zvērinātai advokātei V.Lipskai
2015.gada 26.oktobrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rēzeknē, Dārzu ielā 24
civillietu: sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Kārsavas namsaimnieks" prasībā pret biedrību /Nosaukums A/ par parāda piedziņu, un

konstatēja:

prasītājs griezies tiesā ar prasību piedzīt no atbildētājas parādu EUR 10`342,45, kavējuma naudu EUR 276,44, līgumsodu EUR 224,94, tiesāšanās izdevumus.

Aprakstoša daļa

Prasības pieteikumā norādīja, ka puses 2012.gada 18.jūnijā savā starpā noslēdza līgumu par ūdens piegādi un kanalizācijas novadīšanu daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas telpām /adrese/. 2012.gada 21.augustā starp abām pusēm tika noslēgts līgums par siltuma piegādi dzīvojamās mājas telpām /adrese/.

Atbilstoši dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku 2012.gada 12.aprīļa sapulces lēmumam mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības tika nodotas atbildētājam, bet komunālos pakalpojumus – siltuma un ūdens piegādi, kanalizācijas novadīšanu, sadzīves atkritumu savākšanu turpināja sniegt iepriekšējais apsaimniekotājs – SIA "Kārsavas namsaimnieks". Līgumi par šo pakalpojumu piegādi netika slēgti ar katra dzīvokļa īpašnieku, bet ar atbildētāju. Tāda kārtība tika paredzēta 2012.gada 23.aprīļa daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līguma 2.1.2. un 2.1.3. punktos. Atbildētājs iekasēja naudu par minētajiem pakalpojumiem no dzīvokļu īpašniekiem, taču to nepārskaitīja pakalpojumu sniedzējam. SIA "Kārsavas namsaimnieks" savukārt norēķinājās ar sadzīves atkritumu apsaimniekotāju – SIA "Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas sabiedrību" (turpmāk tekstā – SIA "ALAAS") – par visām daudzdzīvokļu mājām sniegto pakalpojumu, tai skaitā arī par māju /adrese/.

Šajā gadījumā, lēmums veikt pārvaldīšanu pašiem vai nodot pārvaldniekam, tika pieņemts ar dzīvokļu kopības lēmumu. Pilnvarotā persona slēdz pakalpojuma līgumu visu dzīvojamās mājas īpašnieku vārdā. Atbildētājs kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks uzņēmās pienākumu noslēgt minēto komunālo pakalpojumu un siltuma piegādes līgumus visai dzīvojamai mājai ar prasītāju kā pakalpojumu piegādātāju.

Atbilstoši siltuma piegādes līguma 3.2.punktam un ūdens piegādes un kanalizācijas novadīšanas līguma 3.2.punktam atbildētājs uzņēmās pienākumu samaksāt prasītājam par sniegtajiem pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai tā pārvaldīšanā esošās daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieki samaksāja vai nesamaksāja pārvaldniekam par siltumu un citiem komunālajiem pakalpojumiem. Par maksājumu kavēšanu līgumos ir paredzēts atbildētāja pienākums maksāt līgumsodu vai kavējuma naudu.

Pašlaik dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašnieki ir pārtraukuši pilnvarojuma līguma darbību ar biedrību "/Nosaukums A/" un nodevuši pārvaldīšanas tiesības SIA "Kārsavas namsaimnieks". Taču iepriekšējais pārvaldītājs nevēlas samaksāt prasītājam no dzīvokļu īpašniekiem iekasēto maksu par komunālajiem pakalpojumiem.

Prasība pamatota ar "Dzīvokļa īpašuma likuma" 16.panta pirmo daļu, otrās daļas 8.punktu, "Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma" 10.pantu, 14.panta $4.^2$daļu, $17.^2$panta otro daļu.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte V.Lipska prasību uzturēja pēc prasības pieteikumā minētiem motīviem un papildus paskaidroja, ka pamatparāda summa sastāvot no parāda par apkuri – EUR 7`385,39, par atkritumu izvešanu – EUR 2`249,35 un par ūdenspiegādi un kanalizācijas pakalpojumiem – EUR 707,71, kopā EUR 10`342,45. Ar 2012.gada 12.aprīļa Dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu atbildētājs esot ticis pilnvarots savlaicīgi un pilnā apjomā veikt pārvaldniekam visus ar mājas apsaimniekošanu paredzētos maksājumus noteiktajā kārtībā. Tiesība piedzīt no iedzīvotājiem parādus nevienam neesot cedēta. Parāda esamību un apmēru atbildētājs neesot apstrīdējis. Prasītājs esot samaksājis par iedzīvotājiem maksu par atkritumu izvešanu, kaut apsaimniekotājam saskaņā ar likumu esot pienākums noslēgt līgumu ar atkritumu apsaimniekojošo uzņēmumu. Augstākminētās mājas atkritumu laukums atrodoties Skolas ielas mājas Nr.3 pagalmā, Kārsavā. Parāda apmērs esot pierādīts ar attiecīgiem rēķiniem. Atbildētājam esot pienākums samaksāt par pakalpojumiem neatkarīgi no tā vai iedzīvotāji esot samaksājuši atbildētājam. Lūdz prasību apmierināt.

Uz tiesas sēdi atbildētāja pārstāvis nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesai nav ziņojis. Atbildētājam likumā noteiktā kārtībā tika nosūtīts prasības pieteikums un aicinājums sniegt paskaidrojumus, kā arī par lietas izskatīšanas vietu un laiku atbildētājam bija paziņots likumā noteiktā kārtībā, nosūtot visus paziņojumus uz viņa juridisko adresi saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.pantu. Tiesa uzskata, ka atbildētājam ir pienācīgi paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku, līdz ar ko lieta izskatāma atbildētāja pārstāvja prombūtnē.

Motīvu daļa

Tiesa, novērtējusi prasītāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus, visus lietā esošos pierādījumus kopumā, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

2012.gada 12.aprīlī Dzīvojamās mājas /adrese/ (turpmāk tekstā – Māja), dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē (turpmāk tekstā – Sapulce) nolēma pārņemt pārvaldīšanā dzīvojamo māju, tai funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu, kā arī dzīvojamās mājas neprivatizēto daļu, un pilnvarot biedrību

"/Nosaukums A/" pārņemt pārvaldīšanā dzīvojamās mājas, tai funkcionāli nepieciešamā zemes gabala, kā arī dzīvojamās mājas neprivatizētās daļas pārvaldīšanas tiesības (lietas 10.-16.lapa).

Tāpat Sapulce nolēma noslēgt dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu, uzticot kopīpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu biedrībai /Nosaukums A/", tas ir, atbildētājam (lietas 10.-16.lapa).

2012.gada 23.aprīlī dzīvokļu īpašnieki un atbildētājs noslēdza savā starpā Daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu (turpmāk tekstā – Apsaimniekošanas līgums), saskaņā ar kuru Mājas īpašnieki uzdeva atbildētājam pārvaldīt un apsaimniekot Māju par Apsaimniekošanas līgumā pielīgto samaksu (lietas 17.-21.lapa).

Apsaimniekošanas līgums ir uzņēmuma līgums Civillikuma 2212.panta izpratnē: ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest galā kādu pasākumu.

Saskaņā ar Apsaimniekošanas līguma 2.1.2.punktu atbildētājs, sakarā ar pienākumu apsaimniekot Māju, tika pilnvarots Mājas iedzīvotāju vārdā slēgt ar komunālo pakalpojumu sniedzējiem līgumus *inter alia* par ūdens apgādi un kanalizāciju, atkritumu izvešanu un apkuri. Tāpat atbildētājam ar Apsaimniekošanas līguma 2.1.3.punktu bija uzlikts par pienākumu norēķināties ar pakalpojumu sniedzējiem.

Tādējādi, apsaimniekošanas līguma tika ietverts arī pilnvarojuma līgums, kas definēts Civillikuma 2289.pantā - ar pilnvarojuma līgumu viena puse (pilnvarnieks, uzdevuma ņēmējs) uzņemas izpildīt otrai (pilnvaras devējam, pilnvarotājam, uzdevuma devējam) - zināmu uzdevumu, bet pilnvaras devējs apņemas pilnvarnieka rīcību atzīt sev par saistošu.

Šajā sakarā 2012.gada 18.jūnijā puses savā starpā noslēdza Līgumu Nr.2-u/2012 par ūdens piegādi un notekūdeņu novadīšanu (lietas 35.-37.lapa), saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās piegādāt Māja ūdeni un nodrošināt kanalizācijas notekūdeņu novadīšanu, bet atbildētājs apņēmās pakalpojumus apmaksāt (turpmāk tekstā – Ūdens līgums).

2012.gada 21.augustā pusēm savā starpā noslēdza Siltumpiegādes līgumu Nr.2-2012 (lietas 32.-33.lapa), saskaņā ar kuru prasītājs apņēmās piegādāt Mājai siltumenerģiju, bet atbildētājs apņēmās to apmaksāt (turpmāk tekstā - Siltumpiegādes līgums).

Tādējādi Siltumpiegādes līgums un Ūdens līgums attiecībā uz ūdens piegādi pēc būtības ir piegādes līgumi Civillikuma 2107.panta izpratnē: Ar piegādes līgumu viena puse (piegādātājs) uzņemas piegādāt otrai (pasūtītājam) noteiktu lietu par zināmu cenu. Savukārt Ūdens līgums attiecībā uz kanalizācijas notekūdeņu novadīšanu saskaņā ar Civillikuma 2110.pantu ir apspriežams pēc uzņēmuma līguma normām.

Ūdens līguma 7.1.punkts un Siltumpiegādes līguma 6.1.punkts nosaka attiecīga līguma darbības termiņu un tā automātisko pagarināšanu, ja neviena no pusēm nav paziņojusi par līguma izbeigšanu. Lietā nav pierādījumu tam, ka kāds no līgumiem būtu bijis izbeigts. Turklāt abu līgumu spēks netika apstrīdēts.

Ņemot vērā to, ka abi līgumi tika noslēgti tiesiskā kārtā, nepārkāpjot likuma normās, tie ir pildāmi pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu kas nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar prasītāja datiem (lietas 39.lapa) atbildētāja parāds par piegādāto siltumenerģiju ir EUR 7`385,39, par ūdens piegādi un notekūdeņu novadīšanu – EUR 2`249,35. Lietā nav pierādījumu tam, ka prasītājs nav sniedzis pakalpojumus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem vai sniedzis nepienācīgā kārtā vai apjomā. Parāda aprēķinu atbildētājs nav apstrīdējis. Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, kas nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse, tiesa uzskata par pierādītu faktu, ka prasītājs sniedza pakalpojumus saskaņā ar Ūdens un Siltumpiegādes līgumu prasītāja norādītājā apjomā.

Civillikuma 2109.pants nosaka, ka, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem. Savukārt Civillikuma 2110.pants nosaka, ka, ja piegādes līguma priekšmets ir zināma darbība, tad šim līgumam piemērojami uzņēmuma līguma noteikumi.

Civillikuma 2033.pants nosaka, ka pircējam vispirms jāsamaksā pirkuma maksa, kas, ja pirkums nav noslēgts uz kredītu vai ja samaksai nav norunāti sevišķi termiņi, jāizdara tūliņ, lietu nododot, tā tad tajā pašā laikā un tajā pašā vietā. Pirms samaksas saņemšanas pārdevējam lieta nav jānodod.

Bet Civillikuma 2223.panta pirmā daļa nosaka, ka tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa. Kur zināmiem darbiem pastāv normētas cenas, tur maksa noteicama pēc tām.

Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu veicis pilnu paradu samaksu. Civillikuma 1838.pants nosaka, ka tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tādējādi tiesa konstatē likumīgu pamatu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā parādu par piegādāto siltumenerģiju ir EUR 7`385,39, par ūdens piegādi un notekūdeņu novadīšanu – EUR 2`249,35.

Ūdens līguma 5.3.punktā puses pielīga atbildētāja pienākumu samaksas nokavējuma gadījumā maksāt līgumsodu 0,5% apmērā no kavētas summas par katru nokavējuma dienu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt Civillikuma 1717.pants nosaka, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim).

Tādējādi, līgumsods ir līguma blakus noteikums, kas nosacīts ar pušu gribu un kas nesaraujami saistīts ar pašu līgumu. Līgumsods sastāda EUR 224,94 par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 30.septembrim (lietas 39.lapa), tā esamība vai apmērs netika apstrīdēts. Tiesa uzskata, ka tā apmēru nevar uzskatīt par pārmērīgu. Civillikuma 1720.panta 2.punktu, kas nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenams līgumsods EUR 224,94 par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 30.septembrim.

Siltumpiegādes līguma 5.4.punktā puses pielīga atbildētāja pienākumu maksāt kavējuma naudu 0,01% apmērā no kavētas summas par katru nokavējuma dienu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1757.panta pirmais teikums noteic, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Atbildētājs nav apstrīdējis nokavējumu pēc Siltumpiegādes līguma, arī tiesa nav šaubu par nokavējuma iestāšanos, līdz ar to var secināt, ka atbildētāja pienākums maksāt nokavējuma naudu ir iestājies 2013.gada 1.decembrī, un no atbildētāja prasītāja labā, ievērojot prasījuma robežas saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu, piedzenama nokavējuma nauda par laiku no 2013.gada 1.decembra līdz prasības pieteikuma sastādīšanas datumam, tas ir, līdz 2015.gada 11.maijam EUR 276,44 apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka SIA "ALAAS" veica atkritumu izvešanu no konteineriem, kas atrodas laukumā pie mājas /adrese/, un kas paredzēti Mājas īpašniekiem.

Prasītājs apmaksāja atkritumu izvešanu EUR 707,71 apmērā, kas pierādīts ar maksājuma uzdevumiem (lietas 58.-66.lapa). Parāda apmērs pierādīts ar SIA "ALAAS" rēķiniem un pielikumiem pie tiem (lietas 40.-55.lapa). No SIA "ALAAS" 2015.gada 16.aprīļa izziņas var redzēt, ka

atbildētājs nav slēdzis ar SIA "ALAAS" līgumu par sadzīves atkritumu izvešanu no Mājas, kā arī nekādus maksājumus nav veicis (lietas 57.lapa).

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{2}panta otrā daļa nosaka, ka dzīvojamās mājas kopīpašnieki vai dzīvokļu īpašumu mājā – dzīvokļu īpašnieki, pamatojoties uz likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu īpašnieku lēmumu, pilnvaro vienu personu, kas var būt arī pārvaldnieks, pakalpojuma līguma noslēgšanai. Pilnvarotā persona slēdz pakalpojuma līgumu visu dzīvojamās mājas īpašnieku vārdā.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu dzīvokļa īpašniekam ir *inter alia* pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Šim nolūkam Mājas īpašnieki pilnvaroja atbildētāju, uzliekot viņam par pienākumu norēķināties ar pakalpojuma sniedzēju saskaņā ar Apsaimniekošanas līguma noteikumiem. Faktiski, atbildētāja vietā atkritumu izvešanu un tās apmaksu izdarīja prasītājs. Citiem vārdiem prasītājs pārstāvēja atbildētāju attiecībās ar atkritumu apsaimniekotāju.

Civillikuma 2325.pants nosaka, ka, ja kāds neaicināts uzņemas vest citas personas lietas saskaņā ar viņas patiesām interesēm un tādos apstākļos, kuros varētu pieņemt, kā šī persona, ja viņai būtu bijusi izdevība izteikt savu gribu, būtu piekritusi šādai vietniecībai, tad ar tādu lietvedību nodibinās starp lietvedi un pārstāvamo līgumam līdzīga tiesiska attiecība.

Pienākums izvest sadzīves atkritumus ir noteikts dzīvokļu īpašniekiem likumā. Mājas īpašnieki izpildīt likumā noteikto pienākumu var noslēdzot līgumu. Tādējādi, var secināt, ka sadzīves atkritumu izvešana šajā gadījumā atbilst Mājas īpašnieku patiesām interesēm.

No neuzdotas lietvedības pārstāvamajam rodas pienākumi saskaņā ar Civillikuma 2339.panta pirmo daļu – Pārstāvamam viņa lietu vešanai taisītie izdevumi, ciktāl tie bijuši nepieciešami, jāatlīdzina lietvedim līdz ar procentiem; katrā ziņā viņam jāatļauj lietvedim, ja tam nav tiesības atprasīt šos izdevumus, ņemt atpakaļ visu, ko tas taisījis, kad tas ir iespējams nekaitējot pārstāvamam.

Tādējādi ir likumīgs pamats piedzīt no atbildētāja prasītāja labā izdevumus par atkritumu izvešanu EUR 707,71 apmērā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.pantu, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami samaksātie tiesāšanās izdevumi – samaksāta valsts nodeva EUR 638,65, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7, izdevumi par advokāta palīdzību EUR 300.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.pantu, 195.pantu, 204^{1}.pantu, tiesa

nosprieda:

sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Kārsavas namsaimnieks" prasībā pret biedrību "/Nosaukums A/ par parāda piedziņu apmierināt.

Piedzīt no biedrības /Nosaukums A/reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Kārsavas namsaimnieks", reģistrācijas numurs 680300294, labā:

- parādu par piegādāto siltumenerģiju EUR 7`385,39 par laiku no 2013.gada 1.decembra līdz 2014.gada 30.aprīlim;
- parādu par ūdens piegādi un notekūdeņu novadīšanu EUR 2`249,35 par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 30.septembrim;
- nokavējuma naudu EUR 276,44 par laiku no 2013.gada 1.decembra 2015.gada 11.maijam;
- līgumsodu EUR 224,94 par laiku no 2014.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 30.septembrim;
- samaksāto valsts nodevu EUR 638,65, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,00, izdevumus par advokāta palīdzību EUR 300,

kopā EUR 11`789,48 (vienpadsmit tūkstoši septiņi simti astoņdesmit deviņi un 48/100 *euro*).

Noteikt biedrībai /Nosaukums A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas no šī sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā divdesmit dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis: